

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 188/2021
Vaše čj: 0112/2021-Všeob-HC,
k rukám J. P.

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti spolku **HABEAS CORPUS**, IČO: 70108102, se sídlem Ocelkova 643/20, 198 00 Praha 9 a doručovací adresou P.O.Box č. 21, 198 21 Praha 98 a e-mailovou adresou info@voxpathuli.sk (dále jen „žadatel“), ze dne 8. 12. 2021, v řízení sp. zn. Zin 188/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 a v souladu s § 3 odst. 3 informačního zákona se projednávaná žádost **odmítá** v části pod body 2) a 3).

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění (přepis písemné žádosti):

„Naše čj: 0112/2021-Všeob-HC, vyřizuje: J. P., komisař HC, nositel mezinárodní ceny „In recognition of his courageous stand and personal engagement protecting democratic form of governance and his significant contribution to the Cause of Social Justice“ Baden- Baden 2014, mezinárodní zvláštní ceny „For outstanding educational leadership and dedication to Social Justice In Europe“, Baden – Baden 2015 a mezinárodní ceny „Czlowiek Wolnosti i Nepodleglosci, za udzial i zaangażowanie w demokratyczne przemiany w Europie“ Jastrzebie-Zdroj 2014, mezinárodní ceny „Outstanding Scholarly Contribution to the Advancement of Social Justice Award“ Baden- Baden 2018, organizace je jedním ze signatářů podpory akčního plánu OSN v oblasti implementace lidských práv v oblasti duševního zdraví „Statement of support for the need of a human rights approach to disability including mental health“ z 23. 8. 2018, A/HRC/39/NGO/X

Věc: Žádost o poskytnutí informace dle ustanovení Zák. č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím a v souladu s čl. 41, čl. 42 Charty základních práv EU (U.v. EU C 303, 14. 12. 2007, s. 1-16) a v souladu s povinností předcházet škodám zakotvenou v ust. § 2900 a násl. Zák. č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, zkr. NOZ

Vážení, v souladu s ustanovením Zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, dle a v souladu s čl. 41, čl. 42 Charty základních práv EU (U.v. EU C 303, 14. 12. 2007, s.1-16) a v souladu s povinností předcházet škodám zakotvenou v ust. § 2900 a násl. Zák. č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník, zkr. NOZ Vás žádáme o písemné poskytnutí informace, a to na níže uvedené otázky:

- 1) *Kolik soudců Vašeho soudu a asistentů soudců Vašeho soudu je očkováno proti nemoci COVID-19, tj. kolik soudců a kolik asistentů soudců Vašeho soudu splňuje podmínky bezinfekčnosti podle stávajících kritérií nastavených ministerstvem zdravotnictví.*
- 2) *Kolik soudců Vašeho soudu a asistentů soudců Vašeho soudu preferuje jiný způsob ochrany proti nemoci COVID-19 (tj. posilování přirozené imunity kupř. zdravým životním stylem, používání doplňků stravy, bylinných preparátů atd...) oproti očkování proti nemoci COVID-19*
- 3) *Kolik soudců Vašeho soudu a asistentů soudců Vašeho soudu odmítá očkování proti nemoci COVID-19 z důvodů výhrady svědomí pro rozpor se svou vírou, světonázorem atd.*

Organizace HABEAS CORPUS dostala od mezinárodního kongresu zadání mimo jiné prozkoumat a objasnit některé historické souvislosti a procesy v souvislosti se vznikem a šířením onemocnění pod názvem COVID-19, neboť je více zaznamenávána snaha zkreslovat či manipulovat fakta a vnucovat a nařizovat občanům očkování experimentálními vakcínami proti COVID-19 jakožto jediný univerzální způsob ochrany proti COVID-19 včetně jeho mutací.“

Povinný subjekt úvodem upozorňuje, že podání žádosti o informace je možné učinit i e-mailovou zprávou (jedinou zákonnou podmínkou pro podání elektronické e-mailové žádosti je skutečnost, aby podání bylo zasláno na elektronickou adresu podatelny povinného subjektu podatelna@nsoud.cz). Dodatečné zaslání žádosti o informace (jejího stejnopisu) poštou, stejně jako např. vlastnoruční podpis podání ze strany žadatelů, tak není pro zahájení řízení o poskytnutí informace nutné (k náležitostem žádosti o informace blíže viz § 14 informačního zákona). Informační zákon tak klade na způsob podání žádosti ze strany žadatelů o informace (zahájení řízení) nižší nároky, než např. na povinný subjekt, na nějž se zvláště v případě doručování rozhodnutí o odmítnutí žádosti či její části uplatní přísnější nároky, které limitují možnost zaslání „odpovědi“ zpět na e-mail, z něhož byla žádost podána (viz dále).

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Podle ustanovení čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

Důvodem pro odmítnutí (části) žádosti může být skutečnost, že danou informací povinný subjekt nedisponuje. V takovém případě se jedná o požadavek na vytvoření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 Informačního zákona, který uvádí: „*Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*“.

Podle § 3 odst. 3 informačního zákona „informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, **zaznamenaný** na jakémkoliv nosiči“.

V případě projednávané žádosti je proto příhodný následující komentářový závěr (důraz doplněn): „Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu /.../, avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje, resp. neexistuje v žadatelem poptávaném stavu, a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího vytvoření /.../. Požadavek žadatele ve smyslu § 2 odst. 4 tedy z velké části směřuje do budoucnosti a z jistého hlediska se tak dostává mimo režim SvInf, neboť „neexistující informace“ nesplňuje jeden z pojmových znaků informace, jak je zákon vymezuje v § 3 odst. 3 (**informací je jen údaj zaznamenaný**, tudíž pro povinný subjekt existující). /.../ komentované ustanovení je tedy chápáno jako specifický důvod pro odmítnutí žádosti o informace. (FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 62 - 63).

Projednávaná žádost se mj. domáhá poskytnutí informací „kolik soudců Vašeho soudu a asistentů soudců Vašeho soudu preferuje jiný způsob ochrany proti nemoci COVID-19 oproti očkování proti nemoci COVID-19“ a „kolik soudců Vašeho soudu a asistentů soudců Vašeho soudu odmítá očkování proti nemoci COVID-19 z důvodů výhrady svědomí pro rozpor se svou vírou, světonázorem atd.“ V obou případech se jedná o dotaz na subjektivní postoj dotčených osob k očkování proti nemoci COVID-19, který povinný subjekt nijak neeviduje a ani nemá jakýkoli důvod evidovat, respektive nemá důvod tyto skutečnosti zjišťovat a zaznamenávat.

Pro povinný subjekt se tedy jednoznačně jedná o neexistující informaci, kterou nedisponuje. Je tak naplněn tzv. faktický důvod pro neposkytnutí informace (vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti z důvodu neexistence požadované informace).

Jelikož z žádného právního předpisu nevyplývá pro povinný subjekt povinnost vést informaci v podobě, která byla specifikována v části žádosti, a rovněž v návaznosti na argumentaci uvedenou výše, vymezenou část projednávané žádosti povinný subjekt vyhodnotil jako požadavek na poskytnutí neexistující informace ve smyslu § 2 odst. 4 ve spojení § 3 odst. 3 informačního zákona a žádost v této části odmítl.

Zcela na závěr povinný subjekt vysvětluje, že rozhodnutí o odmítnutí žádosti nezasílá na v žádosti uvedenou elektronickou e-mailovou adresu, která by byla vyhovující v případě kladného vyřízení žádosti (v případě přímého poskytnutí požadovaných informací nebo odkazem na již zveřejněné informace), nýbrž prostřednictvím poštovních služeb.

Podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může správní orgán doručovat na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu účastníka řízení, pokud to nevyklučuje zákon nebo povaha věci.

Podle § 19 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu musí povinný subjekt doručit rozhodnutí do vlastních rukou, což v případě doručení na adresu na udanou elektronickou adresu není zajištěno, neboť žádost neobsahuje uznávaný elektronický podpis ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce.

Uvedená elektronická adresa je zpravidla vyhovující v případě poskytnutí informace, kdy informační zákon klade na povinný subjekt v doručovací fázi méně formálních povinností, avšak nemůže bez jistých pochybností obstát při postupu, který vychází z § 15 informačního zákona, neboť povinný subjekt odesláním písemného vyhotovení rozhodnutí na „běžnou elektronickou adresu“ není schopen hodnověrně prokázat okamžik doručení. Po správní úvaze tak dospěl povinný subjekt k názoru, že uvedenou elektronickou adresu nemůže pro nesoulad s citovanými ustanoveními správního řádu akceptovat. Na základě výše uvedeného doručuje povinný subjekt předkládané rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na poštovní doručovací adresu, která byla uvedena v projednávané žádosti.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni, a to do 15 dnů ode dne doručení předkládaného rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované informace, s výjimkou těch částí žádosti, o jejichž odmítnutí rozhodl výše uvedeným výrokem, poskytuje formou následujícího sdělení.

K bodu 1) projednávané žádosti povinný subjekt sděluje, že ke dni 8. 12. 2021 bylo proti nemoci COVID-19 plně očkováno alespoň 48 soudců a 140 asistentů soudců Nejvyššího soudu, kteří se právě na základě potvrzení o očkování prokazovali zaměstnavateli u vstupu do zaměstnání, resp. u vstupu do budovy Nejvyššího soudu, aby tím doložili, že plně dostáli nařízením, aktuálně vyplývajícím z vydaných vládních protiepidemických vyhlášek. Ke stejnému dni u Nejvyššího soudu pracovalo 72 trvale přidělených soudců a 158 asistentů.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení poskytovaných informací. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení o poskytnutí informace vedl v prvním stupni.

V Brně dne 15. 12. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona